

Pfv. VII. 21. 092/2007/3.

A Magyar Köztársaság Legfelsőbb Bírósága a dr. Gárdos Tamás ügyvéd által képviselt felperesnek a dr. Mészáros János ügyvéd által képviselt alperes ellen vállalkozói díj megfizetése iránt a Keszthelyi Városi Bíróság előtt 5.P.20.498/2006. szám alatt újraindult, és a Zala Megyei Bíróság, mint másodfokú bíróság 3.Pf.21.819/2006/3. számú ítéletével jogerősen elbírált perében a felperes részéről előterjesztett felülvizsgálati kérelem folytán nyilvános tárgyaláson meghozta az alábbi

í t é l e t e t :

A Legfelsőbb Bíróság a jogerős ítéletet a felülvizsgálattal nem támadott részében nem érinti, egyebekben hatályában fenntartja.

Kötelezi a felperest, hogy fizessen meg 15 nap alatt az alperes részére 40.000 (Negyvenezer) forint felülvizsgálati eljárási költséget.

Kötelezi a felperest, hogy fizessen meg az állam javára, az adóhatóság felhívására 86.500 (Nyolcvanhatezer-öttszáz) forint felülvizsgálati eljárási illetéket.

I n d o k o l á s :

A felperes az alperes által végzett építkezéseken az alperes alvállalkozójaként több éven keresztül festési, mázolási munkákat végzett. A felperes előzetes felmérésen alapuló költségvetése képezte a díjban való megállapodás alapját. A felek közötti elszámolás azonban nem minden esetben történt meg megfelelően, ezért a felperes elmaradt díjának kiegyenlítése iránt bírósághoz fordult. Módosított kereseti kérelmében 4.075.182 forint vállalkozói díj és ennek egyes részösszegei után különböző időpontoktól járó késedelmi kamata megfizetésére kérte kötelezni az alperest. Az alperes ellenkérelme a kereset elutasítására irányult.

Az elsőfokú bíróság a megismételt eljárás során meghozott ítéletében a felperes kereseti kérelmének teljes egészében helyt adott, így kötelezte az alperest 4.075.182 forint és ebből különböző részösszegeknek eltérő időponttól járó késedelmi kamata, valamint a perköltség megfizetésére. A bíróság döntése alapjául elfogadta a felperes által az egyes munkákról kibocsátott számlák teljes összegét. Az alperes ugyanis a teljesítések tényét nem vitatta, csupán azzal védekezett, hogy a számlában foglalt

összegeket kiegyenlítette. Az elsőfokú bíróság a felmerült bizonyítékokat akként értékelte, hogy az alperes a kifizetés tényét bizonyítani nem tudta.

A másodfokú bíróság az alperes fellebbezése folytán meghozott ítéletében az elsőfokú ítélet fellebbezett részét részben megváltoztatta, és az alperest terhelő marasztalás összegét 2.633.482 forintra, és kamataira leszállította. A bíróság egyéb bizonyítékok értékelése mellett okirati bizonyítékként elfogadta a 2000. szeptember 10-én készült feljegyzést, miszerint az alperes tartozása két munkával - a r-i ingatlannal és az okmányirodával - kapcsolatban összesen 308.300 forint, szemben a felperes által követelt összeggel. K.Gy. és I.G. tanú vallomása és az okirat összevetéséből a másodfokú bíróság azt állapította meg, hogy a feljegyzés készítésének időpontjában a felek számba vették az adott munkákra az alperes teljesítését, és a ki nem egyenlített tartozását. A további tételek tekintetében a megyei bíróság egyetértett az elsőfokú bíróság ténymegállapításával, és ítéleti döntésével is.

A felperes a jogerős ítélet elleni felülvizsgálati kérelmében elsődlegesen tartalmilag az elsőfokú ítélet helybenhagyását, másodlagosan hatályon kívül helyezést, és új eljárás elrendelését kérte. Jogszabálysértésként a Pp. 206. § (1) bekezdését jelölte meg; szerinte a másodfokú bíróság iratellenesen értékelte a rendelkezésére álló bizonyítékokat, és tévesen értelmezte a tanúvallomásokat. Hangsúlyozta, hogy amikor I.G. tanú említést tett az 1.200.000 forint összeg felperes részére történő kifizetéséről, akkor a felperes jogi képviselője azonnal csatolt egy számlát, amely pontosan a tanú által említett összegről került kiállításra; ez az összeg pedig nem a rezi ingatlannal, hanem egy másik ingatlannal kapcsolatos festési munka díja volt. A felperes jogszabálysértőnek nevezte az alperes által becsatolt "iratdarab" aggálytalan bizonyítékként való elfogadását. Kifejtette, az irat hitelességét a felperes már a tárgyaláson is kétségbe vonta, az irat ugyanis egy kockás papír levágott része, tehát az eredeti dokumentumban egyéb tételek is szerepeltek. Szerinte a másodfokú bíróság akkor járt volna el helyesen, ha az ítélet hatályon kívül helyezése mellett felhívja az elsőfokú bíróságot ítélete indokolásának megfelelő kiegészítésére, a tanúvallomások további értékelésére.

Az alperes felülvizsgálati tárgyaláson kifejtett ellenkérelme a jogerős ítélet hatályban tartására irányult.

A felülvizsgálati kérelem nem alapos, a jogerős ítélet a kérelemben megjelölt okból nem jogszabálysértő.

A Legfelsőbb Bíróság a Pp. 275. §-ának (2) bekezdése szerint a jogerős határozatot csak a felülvizsgálati kérelemben megjelölt jogszabálysértések fennállása szempontjából vizsgálja felül, ezért a perbeli esetben a Pp. 206. § (1) bekezdésének alkalmazását vizsgálta. A felperes elsődlegesen egy okirati bizonyíték figyelembevételét vitatta, illetőleg a tanúvallomások mérlegelését támadta.

A Legfelsőbb Bíróság a felülvizsgálati eljárásban a bizonyítékokat nem mérlegeli felül (BH 1998/401., 2002/29.). A felperes felülvizsgálati kérelmében csupán alaki kifogásokra hivatkozott, a dokumentum tartalmára vonatkozóan érdemi állításokat nem is tett. Miután a másodfokú bíróság az említett okirati bizonyítékot egyéb bizonyítékokkal egybevetve aggálytalannak találta, ezért a Legfelsőbb Bíróság sem látott lehetőséget a bizonyítékok újraértékelésére. Egyebekben megjegyzi a Legfelsőbb Bíróság, hogy a I.G.tanú vallomását követően - F/5/1. alatt - becsatolt felperesi számla összege 1.578.750 forint kifizetését igazolta, vagyis végösszegében eltért a tanú előadásában foglaltaktól, a munkavégzés helyére vonatkozóan pedig a számlából következtetni nem lehetett.

A felülvizsgálati eljárás eredményeként azt kellett megállapítani, hogy a másodfokú bíróság az elsőfokú ítéletet részben megváltoztató határozatát kellően megindokolta, ezért eljárási jogszabálysértésre a felperes e körben is alaptalanul hivatkozott.

Mindezekre tekintettel a Legfelsőbb Bíróság a Pp. 275. § (3) bekezdése alapján a jogerős határozatot felülvizsgálattal támadott részében hatályában fenntartotta. A Pp. 78. § (1) bekezdése alapján kötelezni kellett a sikertelen kérelmet előterjesztő felperest mind a le nem rótt felülvizsgálati eljárási illeték, mind pedig az alperesi képviselő költségének megfizetésére.

Budapest, 2007. augusztus 30.

Dr. Fehér Ferenc s.k. a tanács elnöke, Dr. Kováts Rolandné s.k.
előadó bíró, Dr. Bartal Géza s.k. bíró

A kiadmány hitelével: